CURTEA D E A P E L NORD

Dosarul nr.lr/p-214/24 Judecătoria Drochia, sediul Central
/1-241 14783-03-16r-26122024/ Judecător: Lucia Grădinari

D E C I Z I E
în numele Legii

27 decembrie 2024 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componența:
Președintele ședinței, judecătorul Ion Talpa
Judecătorii Oxana Mironov, Ecaterina Arseni
Grefier Marina Cazacu

Cu participarea procurorului Gavdiuc Valentina
Avocatului Postovanu Grigore

a judecat în şedinţă publică, în ordine de recurs, recursul **avocatului Grigore Postovanu în interesele inculpatului Postolachi Valeriu,** declarat împotriva încheierii judecătoriei Drochia sediul Central din 18.12.2024, privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arest la preventiv pe un termen de 30 zile cu eliberarea unui mandat judecătoresc în privinţa inculpatului:

> **Postolachi Valeriu *****,** născut la *****, IDNP *****,domiciliat satul *****, divorţat, neangajat oficial în câmpul muncii, anterior judecat, cetăţean al Republicii Moldova, reţinut la 30.09.2024 orele 11:45;

Învinuit de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 201[1] alin. 1 lit. a) CP RM.

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

La 09.12.2024 procurorul din cadrul Procuratrii Drochia, Lilia Bucataru, a înaintat demers privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privinţa lui Postolachi Valeriu ***** în susținerea demersului invocând împiedicarea învinuitului să întreprindă anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal; asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal;

împiedicarea învinuitului să se ascundă organul de urmărire penală și de judecată; să nu împiedice la stabilirea adevărului.

Ca temeiuri pentru prelungirea măsurii preventive a menționat: existenţa suficientelor temeiuri rezonabile de a presupune că învinuitul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală și instanța judecată; să împiedice stabilirea adevărului în procesul penal; să săvârșească alte infracţiuni; existenţa temeiurilor rezonabile privind săvârşirea unei infracţiuni grave, astfel, consideră că Postolachi Valeriu ***** prezintă un pericol-social sporit pentru cei din jur şi izolarea lui de societate în continuare este absolut necesară.

Postolachi Valeriu *****, a fost pus sub învinuire în baza art. 201[1] alin. (1) lit. a)CP al RM, pentru faptul că, el având scopul aplicării violenței asupra unui membru de familie, la data de 18.08.2024 aproximativ pe la ora 08-:40min., a intrat în domiciliul fostei concubine *****, amplasat în ***** raionul ***** și în urma unui conflict verbal, a agresat-o fizic aplicându-i multiple lovituri cu pumnii pe diferite părți ale corpului astfel căuzându-i ultimei vătămari corporale.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.202427D0127 din 26.09.2024 în timpul examinării medico-legale pe baza documentelor medicale, la cet. ***** s-a constatat diagnosticul: Traumatism cranio-cerebral acut închis formă medie. Comoție cerebrală pasibilă. Plagă tăiată a frunții, la sprinceană pe stânga care putea fi cauzate de acțiunea traumatică a unui/or/, obiect/te, dur/re, contodent/te și ascuțit tăios posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică către vătămare corporală UȘOARĂ a integrității corporale.

Prin acţiunile sale intenționate Postolachi Valeriu ***** a comis infracţiune prevăzută de art. 201[1] alin.(1) lit.a) Cod Penal, *violenţa în familie, adică acţiunea sau inacţiunea intenţionată, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății*.

Prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 18.12.2024 s-a admis demersul procurorului în Procuratura Drochia Lilia Bucataru pe cauza penală pe învinuirea lui Postolachi Valeriu ***** în baza art. 201[1] alin. (1) lit.a) CP al RM și prelungită măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința lui Postolachi Valeriu *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat satul *****, divorțat, neangajat oficial în câmpul muncii, anterior judecat, cetăţean al Republicii Moldova, reținut la 30.09.2024 orele 11.45, măsura preventivă arestul preventiv pe un termen de 30 (treizeci) zile, cu eliberarea unui mandat de arest, cu calcularea termenului de arest, din data de 19.12.2024 orele 11.45 și până la 18.01.2025 orele 11:45.

Deţinerea învinuitului Postolachi Valeriu ***** în stare de arest s-a dispus să fie efectuată în condiţiile Penitenciarului nr.11 Bălţi.

Prezenta încheiere s-a dispus a se expedia spre executare imediată Penitenciarului nr. 11 mun. Bălți.

Nefiind de acord cu încheierea în cauză, aceasta a fost contestată în termen cu recurs de către avocatul Grigore Postovanu în interesul inculpatului Postolachi Valeriu, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Drochia, sediul central din 18.12.2024 privind admiterea demersului procurorului şi prelungirea faţă de Postolachi Valeriu a măsurii (arestul preventiv) preventive pe un termen de 30 zile ca fiind neîntemeiată cu dispunerea respingerii demersului procurorului.

În motivarea recursului a invocat următoarele argumente:

- în baza încheierii instanţei s-a decis că argumentele şi motivele învinuirii au prioritate vis-a-vis de cele ale apărării şi până la urmă s-au admis argumentele invocate de procuror în demersul său invocând că Postolachi Valeriu într-adevăr ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală, ar putea împiedica desfăşurarea normală a procesului penal, ar putea influenţa martorii ce urmează a fi încă audiaţi, ar putea prin diferite metode sa influenţeze organul de urmărire penală în vederea tărăgănării şi examinării injuste a cauzei.

- temeiurile invocate de partea acuzării urmau şi urmează a fi reţinute critic or, aplicarea arestului solicitat de partea acuzării nu este nimic altceva decât o modalitate comodă de a-şi desfăşură măsurile procesuale şi/sau mai bine zis pentru ”liniştea” acuzării de stat.

- consideră că în sarcina părţii acuzării era de a dovedi în faţa instanţei raţionamentul şi oportunitatea demersului şi a cerinţelor sale, ceea de fapt nu a fost efectuat rezumându-se la o poziţie pur declarativă în acest sens şi cu temeiuri care nu au fost argumentate pe măsură, cu stabilirea cu certitudine a legăturii de cauzalitate.

- potrivit prevederilor Constituţiei Republicii Moldova, Declaraţiei Universale a Drepturilor Omului şi art.5 al Convenţiei Europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, libertatea individuală şi siguranţa persoanei sunt inviolabile. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa cu excepţia anumitor cazuri şi în conformitate cu procedura prevăzută de lege, iar în cazul în care procedura prevăzută de legile naţionale contravine acestor prevederi, prioritate au reglementările cuprinse în tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte.

- la aplicarea normelor procesual-penale instanţele judecătoreşti şi organele de urmărire penală sânt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau far a necesitate măsurilor procesuale de constrângere. În conformitate cu legislaţia naţională în vigoare (Codul de procedură penală) şi Legislaţia internaţională la care R.Moldova a aderat

(Declaraţia Universală a Drepturilor Omului şi Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale), arestarea preventivă poate fi aplicată numai în cazul imposibilităţii aplicării unei alte măsuri preventive mai uşoare.

- instanţa de judecată necătând la faptul că nici o probă pertinentă nu a fost posibil de elucidat pentru aplicarea în privinţa lui Postolachi Valeriu a arestului preventiv, iar în asemenea circumstanţe se conturează un mod arbitrar a demersului în situaţia admiterii demersului procurorului, reiese că instanţa a acceptat această versiune care de fapt vine în contradicţie cu prevederile legislaţiei procesual-penale, or, arestarea poate fi aplicată persoanei care este bănuită, învinuită de săvârşirea unei infracţiuni grave, deosebit de grave sau excepţional de grave. Infracţiuni grave, deosebit de grave sau excepţional de grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsă maximă cu închisoarea pe un termen de până la, respectiv, 12 ani, mai mult de 12 ani şi detenţie pe viaţă. De la regula generată există excepţie prevăzută de legea procesual-penală. Excepţia admite posibilitatea aplicării arestării şi pentru infracţiuni uşoare sau mai puţin grave.

- condiţia este ca învinuitul sau inculpatul să întreprindă acţiuni prin care s-a eschivat de la urmărirea penală, a împiedicat urmărirea penală sau a comis o altă infracţiune, fapt ce nu s-a dovedit în faţa instanţei rămas pur declarativ la capitolul argumentelor din partea acuzării.

- la demersul privind alegerea ca măsura preventivă a arestării preventive conform art. art.177 alin. (2) CPP urmează să se anexeze copiile probelor pe dosar ce confirmă existenţa circumstanţelor care dovedesc necesitatea alegerii în privinţa persoanei ca măsură preventivă a arestării preventive (date despre persoana bănuitului, învinuitului, date despre antecedentele penale, date că persoana ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală, precum şi despre ameninţările făcute în adresa părţilor vătămate, martorilor ş.a). La demersul de aplicare a acestei măsuri însă nu a fost dovedit asupra faptului că o altă măsura preventivă nu şi-ar face efectul, or de partea apărării s-a pretins că dacă instanţa găseşte de cuviinţă poate aplica o măsură preventivă sub forma arestului la domiciliu cu monitorizare electronică care de fapt în lumina jurisăudenţei CEDO este acela-şi arest preventiv.

- la examinarea prezentului demers, din partea procurorului o careva probă în confirmarea presupunerilor procurorului indicate în demersul său oficial privind intenţia din partea lui Postolachi Valeriu în vederea eschivării de la urmărirea penală, influenţării martorilor, crearea obstacolelor în vederea desfăşurării normale şi obiective a procesului de acumulare a probelor n-au fost prezentate, inacţiune ce determină recunoaşterea acestor argumente ale

procurorului ca fiind nejustificate şi doar nişte presupuneri, or, Postolachi Valeriu nu are nici un raţionament de a părăsi şi/sau a se eschiva de la prezentare în faţa instanţei şi/sau a organului de urmărire penală. Mai mult de către partea acuzării nu a fost prezentată nici o probă care dovedi cât de cât că Postolachi Valeriu ar putea să influenţeze mersul anchetei, martorii şi sau partea vătămată.

- de către partea apărării a fost invocat în faţa instanţei că Postolachi Valeriu nu are nici temei de se eschiva ultimul are loc de trai permanent, în ultima perioada nu şi-a schimbat locul. Mai mult invocarea că ultimul anterior a fost judecat şi că nu ar avea legături cu ţara nu au nici o relevanţă pe cauză şi nu pot constitui un temei agravant în acest sens. Prezentarea unor secvenţe foto şi a unor frânturi de declaraţii la fel nu indică direct asupra implicării lui Postolachi Valeriu în cele incriminate.

- în conformitate cu prevederile art.176 alin. (3) CPP la soluţionarea chestiunii privind necesitatea aplicării măsurii preventive respective, organul de urmărire penală şi instanţa de judecată urmează să ţină cont de următoarele criterii complementare: caracterul şi gradul prejudiciabil al faptei incriminate; persoana învinuitului (se caracterizează pozitiv); vârsta şi starea sănătăţii; ocupaţia lui; situaţia familială şi prezenţa persoanelor întreţinute; starea lui materială; prezenţa unui loc permanent de trai.

- fiind admis demersul procurorului se constată că totalitatea acestor caracteristici individuale au fost utilizate doar formal în încheierea instanţei fără a ţine cont în realitate de ele.

- la adoptarea încheierii instanţa urma să ţină cont suplimentar şi de următoarele temeiuri: a) gravitatea faptelor imputate - deşi infracţiunea incriminată se consideră mai puţin gravă, deoarece sancţiunea maximă prevede 5 ani, urmează să-i fie dovedită vinovăţia, b) pericolul dispariţiei învinuitului, care trebuie motivat.

- în demersul procurorului şi în încheierea instanţei se invocă cu certitudine că persistă riscul că învinuitul ar putea să se eschiveze de la organul de urmărire penală, acest fapt nu se probează, rămânând doar la nivel declarativ. Conform practicii CtEDO orice incriminare înaintată de procuror urmează a fi probată în faţa unei instanţe imparţiale.

- încheierea privind arestarea sau eliberarea persoanei trebuie bazată pe convingerea intimă a judecătorului, care nu este bazată pe sentiment, inspiraţie etc., ci este o convingere rezonabilă, raţională care urmează a fi motivată, ea nu reprezintă un instinct, o intuiţie pur subiectivă, ci constituie un sentiment de certitudine.

- consideră a se reţine critice motivarea încheierii în raport cu cele indicate, fiind relevant faptul că judecătorul de instrucţie a încercat să motiveze arestarea

lui Postolachi Valeriu prin afirmaţiile preluate pur şi simplu din demersul acuzatorului şi fiind invocată jurisprudenţa CEDO care de fapt nu poate fi drept temei la admiterea şi/sau respingerea demersului acuzatorului, mai mult atragem atenţia că Curtea Europeană condamnă dur menţinerea persoanelor în sub măsură preventivă fără un careva temei de drept.

- instanţa de judecată nu a constatat nici un temei prevăzut de lege pentru aplicarea măsurii preventivă sub formă de arest preventiv faţă de învinuit.

- mai mult ca atât ce ţine de argumentarea instanţei că în privinţa lui Postolachi Valeriu anume măsura preventivă de arest ar asigura o bună desfăşurare a mersului urmăririi penale, fapt care îl consideră inacceptabil or în sarcina părţii acuzării era faptul de a dovedi necesitatea aplicării anume a acestei măsuri, şi nemijlocit să se expună motivat despre riscurile care ar persista dacă Postolachi Valeriu s-ar fi aflat în arest la domiciliu.

- consideră ieşit din comun faptul că practic măsura preventivă aplicata faţă de Postolachi Valeriu poartă un scop numai de presiune asupra acesteia şi nicidecum de a asigura mersul urmăririi penale, or, aceasta este foarte bine elucidabil nefiind prezentate nici o probă nou şi sau un nou temei care să indice cert implicarea acestuia la cauza penală nominalizată, fiind totul în jurul unor bănuieli rezonabile, or, acest fapt nu poate fi luat ca un temei exclusiv la aplicarea măsurii preventive. Mai mult nu poate fi un temei de pentru aplicarea arestului faptul că Postolachi Valeriu se foloseşte de dreptul său procedural şi nu doreşte să recunoască vina.

- suplimentar a menționat că încă la faza de bănuire şi audiere a lui Postolachi Valeriu acesta a cooperat cu organul de urmărire penală respectiv ultimul nu are nici o rezonabilitate de a de a se eschiva sau de influenţa mersul cauzei, iar aplicarea unei asemenea măsuri de reprimare automat atentează la viaţa şi sănătatea acestuia fapt ce instanţa nu a reţinut.

- consideră că şi învinuirea adusă conform art. 201^1 alin. (1) Cod Penal este o învinuirea care nu corespunde declaraţiilor şi audierilor şi faptelor constatate pe marginea faptului dat cazul fiind o învinuire cu o marjă de rezervă prea mare, or, conform sentinţei Judecătoriei Bălţi sediul central din 05.11.2024 ultimul a fost deja condamnat la un an de privaţiune de libertate cu executare.

- toate aceste argumente invocate de către partea apărării n-au fost luate în consideraţie şi instanţa a admis demersul procurorului aplicând măsura preventivă sub formă de arest pe un termen de 30 zile.

Avocatul Postovanu Grigore în interesul inculpatului Postolachi Valeriu ședința instanței de recurs și-a expus dezacordul cu încheierea primei instanțe invocând netemeinicia acestea, solicitând astfel admiterea cererii de recurs pe motivele invocate în acesta pe care le susține pe deplin. Atât la demersul de

prelungire a arestului preventiv în privința lui Postolachi Valeriu înaintat in instanța de fond a obiectat asupra acestuia, deoarece nu a fost adusa nici o proba pertinenta și concludentă care ar dovedi necesitatea menținerii în continuare a arestului preventiv în privința acestuia, mai mult a menționat că este sentința judecătoriei Bălți sediul Central prin care i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare de 1 an, în acest context consideră ca urmează a fi casata încheierea instanței de fond.

Inculpatul Postolachi Valeriu în ședința instanței de recurs a susținut recursul înaintat menționând că consideră că procurorul intenționat înaintează acest demers pentru a nu putea demonstra nevinovăția sa. A indicat că sunt un șir de martori pe cauza data care urmează a fi audiați, sunt camere de supraveghere care pot demonstra nevinovăția sa. La fel a menționat și faptul, că plângerea de către partea vătămata a fost depusă sub influenta procurorului, care o amenință ca îi va lua copiii. Consideră că toate dovezile în privința sa sunt fabricate.

Procurorul Gavdiuc Valentina în ședința instanței de recurs a solicitat respingerea recursului declarat cu menținerea încheierii instanței de fond. Temeiurile care au stat la baza prelungirii arestului preventiv sunt prezente, sunt confirmate prin probe, faptul ca inculpatul a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii similare încă o dată dovedește vinovăția acestuia, totodată a menționat că inculpatul Postolachi Valeriu a fost sancționat de 4 ori în baza art. 78 Cod contravențional. În acest sens a solicitat respingerea recursului declarat cu menținerea încheierii instanței de fond.

Verificând temeinicia cerințelor formulate de recurent, în raport cu materialele puse la dispoziția instanței pentru soluționarea cauzei, ascultând discursurile participanților procesului penal, Colegiul, în temeiul de drept prevăzut la art. 312 alin. (5) pct. 2) Cod de procedură penală, va dispune respingerea recursului ca fiind nefondat, păstrând fără modificări încheierea și mandatul judiciar.

În susținerea acestei concluzii, Colegiul reține dispozițiile art. 5 a Convenției ce garantează dreptul persoanei la libertate și la siguranță, cu excepția cazurilor stipulate la par. 1, inclusiv cel prevăzut de lit.(c) atunci când ea a fost arestată sau reținută în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, în situația în care există motive verosimile de a o bănui de săvârșirea infracțiunii sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a o împiedica să săvârșească o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia.

Dispozițiile legislației naționale, stipulate la art. 175 alin. (2) Cod de procedură penală, prevăd că măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să

nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței.

Potrivit art. 185 alin. (1) Cod de procedură penală, arestarea preventivă constă în deținerea învinuitului, inculpatului în stare de arest în locurile și în condițiile prevăzute de lege. Arestarea preventivă constituie o măsură excepțională și se dispune doar atunci când se demonstrează că alte măsuri nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării.

În conformitate cu prevederile art. 176 alin. (1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței, alin.(2) al acestei norme stipulând, că arestarea preventivă și măsurile alternative de arestare se aplică numai persoanei care este învinuită, inculpată de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de trei ani și doar în condițiile prevăzute de prezentul cod.

De rând cu aceasta dispozițiile art.186 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că perioada de ținere în arest a învinuitului, inculpatului nu poate depăși un termen rezonabil, stabilit în funcție de complexitatea investigațiilor necesare pentru descoperirea adevărului și ținând cont de obligația de celeritate în soluționarea cauzei penale în care învinuitul sau inculpatul este ținut în stare de arest, la alin.(4), fiind stipulat, că termenul arestului poate fi prelungit doar atunci când alte măsuri preventive neprivative de libertate nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestului preventiv și și-au păstrat actualitatea condițiile și criteriile stipulate la art.175, 176 și 185 Cod de procedură penală.

Prin urmare, inculpatul Postolachi Valeriu este învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin. (1) lit.a) Cod penal, care face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave pentru care legea prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani, fapt care duce la concluzia că inculpatul ar întreprinde toate măsurile pentru a evita răspunderea penală sau să-și ușureze într-un fel poziția sa, în detrimentul caracterului obiectiv al răspunderii penale.

Astfel, raportând aspectele de fapt ale cauzei la normele dreptului procesual penal ce reglementează procedura aplicării/prelungirii măsurii preventive, Colegiul penal consideră, că instanța de fond corect a concluzionat necesitatea menținerii inculpatului Postolachi Valeriu în continuare în stare de arest.

Colegiul penal menționează, că contrar alegațiilor avocatului-recurent susținut de inculpat prin care invocă lipsa la caz a probelor în susținerea bănuielii rezonabile de comitere de către inculpat a infracțiunii imputate, totuși instanța de fond just a concluzionat referitor la existența acestora și anume procesele-verbale de audiere a martorilor care direct indică la inculpatul Postolachi Valeriu ca fiind persoana care a comis violență în privința fostei sale concubine *****

Referitor la probele care au stat la baza emiterii ordonanței de punere sub învinuire și la învinuirea propriu zisă instanța nu se va referi, așa cum aceasta va fi obiectul de examinare de către autoritatea competentă.

În susținerea corectitudinii soluției emise de instanța de fond privind prelungirea în privința inculpatului ca fiind relevant și faptul că la caz nu toate probele au fost administrate fapt ce pretează sub concluzia că inculpatul aflându-se la libertate și fiindu-i cunoscute datele acumulate în cadrul urmăririi penale ar putea influența ceilalți martori ce încă nu au fost identificați și audiați, în sensul depunerii de către aceștia a declarațiilor în favoarea inculpatului și necesare părții apărării.

Totodată, Colegiul penal menționează, că pe cauză sunt prezente probe care confirmă existența bănuielii rezonabile de comitere de către inculpat a infracțiunii imputate acestuia.

Colegiul judiciar notează, că în conformitate cu art. 6 CPP, bănuiala rezonabilă presupune suspiciune care rezultă din existența unor fapte și/sau informații care ar convinge un observator obiectiv că s-a comis ori se pregătește comiterea unei infracțiuni imputabile unei anumite ori anumitor persoane și că nu există alte fapte și/sau informații care înlătură caracterul penal al faptei ori dovedesc neimplicarea persoanei. Faptele care conturează o bănuială rezonabilă nu trebuie să fie la același nivel ca și cele necesare pentru a justifica o condamnare (Erdagoz c. Turciei).

Cu referire la semnificația în fapt a ”*bănuielii rezonabile*” ca concept incorporat în garanțiile legalității privării de libertate, Curtea Europeană a notat, că ”*bănuiala rezonabilă*” că a fost comisă o infracțiune presupune existența unor fapte sau informații care ar convinge un observator obiectiv că persoana în cauză ar fi comis o infracțiune. Cu toate acestea, ceea ce poate fi considerată ca fiind „*rezonabil*” va depinde de toate circumstanțele cazului particular (Erdagöz c.Turciei, Fox, Campbell și Hartley c. Regatului Unit).

Colegiul judiciar concluzionează, că instanța de fond soluționând chestiunea privind prelungirea arestului preventiv, a dat deplină eficiență prevederilor legii procesual penale în acest aspect, a argumentat concluziile făcute în suportul soluției adoptate, ținând cont de cadrul legal existent. Instanța întemeiat a statuat asupra faptului, că există motive rezonabile de a presupune că inculpatul se va eschiva de la judecată, va avea posibilitate prin diferite metode ilicite să împiedice mersul normal al procesul judiciar, în cazul punerii în libertate a acestuia, inclusiv prin influențe îndreptate asupra persoanelor ce urmează a fi chestionate sub jurământ în instanța de judecată, totodată fiind prezent și riscul continuării activității criminale.

Justețea prelungirii termenului arestării preventive a inculpatului Postolachi Valeriu, pe lângă prezența bănuielii rezonabile în comiterea infracțiunii incriminate, reiese inclusiv din faptul, că la moment persistă și nu s-au diminuat riscurile invocate de acuzare.

În acest sens Colegiul reține, că este actuală suspiciunea că fiind plasat în libertate inculpatul va ar putea continua comiterea acțiunilor ilicite în privința victimei chiar dacă locuiește separat de aceasta, la fel relevant fiind și faptul, că în cazul pronunțării unei sentințe de condamnare la închisoare, în cazul în care persoana va fi găsită vinovată, ținând cont de asprimea pedepsei, care riscă să îi fie aplicată, inculpatul ar putea fi motivat de a se eschiva de la răspunderea penală, deci, în vederea asigurării executării sentinței, aplicarea arestării se impune în acest sens.

De asemenea la emiterea soluției pe caz de prelungire în privința inculpatului Postolachi Valeriu a măsurii preventive-arestarea preventivă, instanța de fond referitor la riscul de a se eschiva de la judecată sau urmărire penală obiectiv a reținut că acesta persistă, deoarece infracţiunea de care este învinuit, conform art.16 Codul penal este una mai puțin gravă, săvârşită cu intenţie, fapt care duce la concluzia că inculpatul ar întreprinde toate măsurile pentru a evita răspunderea penală sau să-şi uşureze într-un fel poziţia, în detrimentul caracterului obiectiv al răspunderii penale, la fel ținându-se cont și de faptul, că în privinţa inculpatului există suficiente temeiuri rezonabile de a presupune că deşi nu a recunoscut vina, fiindu-i cunoscut locul aflării martorilor, ar putea întreprinde toate măsurile posibile întru a exercita presiuni asupra acestora.

Colegiul penal va rămâne solidar cu concluzia instanței de fond prin care a indicat că gravitatea faptei incriminate inculpatului şi probabilitatea condamnării la o pedeapsă privativă de libertate, cât şi materialele ce-l caracterizează, din care rezultă că fapta prejudiciabilă a comis-o cu intenție, sunt circumstanţe concludente ce indică asupra menţinerii riscului eschivării lui Postolachi Valeriu

de la organul de urmărire penală şi instanța de judecată, cât şi împiedicarea aflării adevărului.

Colegiul penal ține să menționeze faptul că în rezultatul acțiunilor infracționale ale inculpatului Postolachi Valeriu conform raportului de expertiză medico-legală nr.202427D0127 din 26.09.2024 în timpul examinării medico-legale pe baza documentelor medicale, la cet. ***** s-a constatat diagnosticul: Traumatism cranio-cerebral acut închis formă medie. Comoție cerebrală pasibilă. Plagă tăiată a frunții, la sprinceană pe stânga care putea fi cauzate de acțiunea traumatică a unui/or/, obiect/te, dur/re, contodent/te și ascuțit tăios posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică către vătămare corporală UȘOARĂ a integrității corporale.

Deci, punerea în pericol a bunei desfășurări a procesului judiciar este condiționată de eventuala comunicare a inculpatului atât cu martorii stabiliți pe caz, cât și cu victima acțiunilor infracționale ale acestuia, fiind prezentă suspiciunea că inculpatul ar putea să-i determine la schimbarea declarațiilor deja documentate.

Mai mult ca atât, Colegiul pena reține că inculpatul Postolachi Valeriu este predispus la săvârșirea de noi infracțiuni deoarece anterior a fost condamnat.

Ce ține de invocarea de către apărător a faptului, că prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 05.11.2024 clientul său deja ar fi fost condamnat pentru infracțiunea prevăzută de art. 201^1 alin. (1) lit.a) Cod penal, Colegiul penal relevă că cauza penală de învinuirea inculpatului în baza art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal pe cazul prezent se află în examinare la judecătoria Drochia sediul central, fiind altă învinuire și altă cauză penală.

Colegiul judiciar consideră, că la moment restricțiile impuse față de inculpat asigură înlăturarea riscurilor reținute ca actuale, justificându-se necesitatea restrângerii dreptului garantat al inculpatului la libertate prin prisma art.5 al Convenției.

Totodată Colegiul reține, că potrivit Curții Europene, nu se poate face o evaluare abstractă a caracterului rezonabil al duratei unei detenții (Patsouria versus Georgia) şi că acesta trebuie examinat în fiecare caz, ținând seama de condițiile concrete. Astfel, continuarea detenției nu se justifică într-o anumită speță decât dacă indicii concrete demonstrează o cerință veritabilă de interes public care prevalează, în ciuda prezumției de nevinovăție, asupra regulii respectării libertății individuale (Smirnova versus Rusia).

Subsecvent, reținând caracterul, gravitatea și categoria faptei infracționale ce i se aduce în învinuire inculpatului, precum și circumstanțele comiterii acesteia, etapa desfășurării procesului judiciar, Colegiul consideră că este justificată ținerea

în continuare a ultimului în detenția preventivă, aceasta fiind necesară în vederea atingerii scopurilor scontate.

La capitolul de criterii complementare, ce vizează faptul, că la caz nu există probe ce indică asupra comiterii de către Postolachi Valeriu a infracțiunii incriminate, precum și lipsa din partea acestuia a intenției de a se eschiva sau a împiedica buna desfășurare a urmăririi penale și examinării cauzei, Colegiul consideră, că aceste criterii nu pot determina eliberarea inculpatului de sub arest preventiv, întrucât pentru deținerea în arest a inculpatului au fost stabilite temeiuri convingătoare: s-a ținut cont de categoria, gravitatea și gradul prejudiciabil al infracțiunii incriminate acestuia, faptul dat nefiind unicul temei, de valoarea socială lezată, persistând riscul influențării părții vătămate și a martorilor, precum persistând și riscul eschivării.

Respectiv, criteriile nominalizate de către apărătorul-recurent rămân a fi mai puțin relevante în raport cu prezența riscurilor expuse mai sus, ce justifică necesitatea restrângerii dreptului garantat la libertate prin prisma art. 5 al Convenției, or, necesitatea stabilirii adevărului pe caz și atragerea la răspunderea penală a persoanei care se face vinovată de comiterea faptelor imputate, predomină la înfăptuirea justiției.

Nu pot fi reținute afirmațiile invocate de avocat în recurs, fiind cu caracter de declarație în circumstanțele stabilite pe caz, de către acuzare și de instanța de fond fiind aduse motive concrete în prelungirea arestării preventive față de inculpat.

Se resping și afirmațiile invocate de apărător, potrivit cărora procurorul nu a anexat careva materiale ce ar confirma temeinicia prelungirii arestului preventiv față de inculpat deoarece sunt afirmative, încheierea instanței de fond fiind motivată și în aspectul dat, astfel nu pot fi luate în considerație ca temei de casare a încheierii instanței, ținând cont și de faptul că inculpatul nu este la prima abatere penală, anterior fiind condamnat.

Colegiul penal mai menționează și principiul proporționalității care impune ca atunci când se i-a o măsură privativă de libertate trebuie să se aibă în vedere necesitatea realizării unui echilibru între necesitatea într-o societate democratică de apărare a interesului public și importanța dreptului la libertate al inculpatului.

Colegiul penal constată, că acest echilibru este respectat, măsura preventivă luată în privința inculpatului nefiind disproporționată cu necesitatea apărării într-o societate democratică a interesului public, reieșind din faptul că interesul social al protejării societății primează interesului personal al inculpatului de a fi cercetat în stare de libertate.

Totodată, Colegiul penal reiterează, că la moment măsurile alternative la detenție sunt insuficiente pentru a înlătura această stare de pericol, reieșind din ce

motivele care au servit ca temei pentru prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința inculpatului se consideră cu putere probantă.

În corespundere cu prevederile art. 312 alin. (5) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul **avocatului Grigore Postovanu în interesele inculpatului Postolachi Valeriu,** declarat împotriva încheierii judecătoriei Drochia sediul Central din 18.12.2024, se respinge ca nefondat, cu menţinerea acesteia fară modificări.

Decizie este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător:

Judecătorii: